

3 Φεβρουαρίου 2018

Ο πλούτος του ανθρώπου δεν είναι οι ομορφιές αλλά η καθαρή καρδιά που είναι η έδρα της Θείας Χάριτος

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Βατοπαιδινός / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

«Όταν αγαπήσουμε τον Χριστό όλα είναι βατά. Όλα είναι εφικτά. Διότι ο Χριστός είναι εκείνος που μας δίνει την μετάνοια, μας δίνει την πίστη, μας δίνει την προσευχή, μας δίνει την αγωνιστικότητα»

Στα πλαίσια της στήριξης του ραδιοφώνου της Μητρόπολης Λεμεσού, ο καθηγούμενος της IMM Βατοπαιδίου αρχιμανδρίτης Εφραίμ, πραγματοποίησε, πνευματική ομιλία, σε εκδήλωση στην Κύπρο όπου παραβρέθηκαν πάνω από 3.000 άνθρωποι, οι οποίοι έλαβαν, την βιωματική εμπειρία του αγίου όρους και της πατερικής ομολογίας, παρουσία του Μητροπολίτου Λεμεσού κκ Αθανάσιου.

Ομιλία Γέροντα Εφράιμ

«Αισθάνομαι μεγάλη χαρά που είμαι μαζί σας στην τράπεζα αυτή της αγάπης.

Οι προσφορές που δίνει ο καθένας θα πάνε στον ραδιοφωνικό σταθμό της Μητρόπολης, ο οποίος είναι ένας καλός σύντροφος για όλους.

Έτσι ακούτε τον πνευματικό λόγο είτε βρίσκεστε στα σπίτια σας, είτε στο αυτοκίνητό σας και αυτό δίνει μεγάλη παρηγοριά.

Νομίζω ότι με τον σημερινό τρόπο ζωής, ο άνθρωπος μπορεί μέσω του ηλεκτρονισμού να κάνει την ίδια στιγμή πολλά πράγματα.

Μπορεί να θεωρείται μια επιτυχία από τεχνικής απόψεως αλλά να ξέρετε ότι αυτή η επιτυχία εντός εισαγωγικών στοιχίζει, στην πνευματικότητα του ανθρώπου, γιατί όπως λένε οι άγιοι πατέρες, οι πολλές ενασχολήσεις του ανθρώπου την ίδια στιγμή, δημιουργούν μια μεγάλη μέριμνα.

Η μέριμνα αυτή εμποδίζει τον νου να έρθει κατακορύφωση στον Θεό για αυτό και πόσον ωφελεί σε μας , ο πνευματικός λόγος. Ο λόγος του Χριστού. Ο λόγος ο ζωοποιός, ο λόγος ο χαριτόβρυτος. Ο λόγος ο βιωματικός, ο λόγος ο σωτήριος.

Γι αυτό και χαίρομαι που ο Πανιερότατος μερίμνησε ώστε ο ραδιοφωνικός σταθμός να αναβαθμίζεται στον χρόνο, για να μπορέσει να προσφέρει η μητρόπολης τον λόγο στο κάθε σπίτι. Αυτές οι τεχνολογίες είναι ωφέλιμες ώστε να μπορούμε να μαζεύουμε τα εφόδια τα πνευματικά για την αθάνατον επιτυχία μας. Αυτές τις μέρες βρίσκομαι εδώ εις την Κύπρον, όπως ξέρετε είμαστε καλεσμένοι από τον μητροπολίτη Κιτίου και μεταφέραμε την Τιμία Κάρα του αγίου Χρυσοστόμου ,

Ήταν μια ευλογία για δευτέρα φορά η παρουσία της Τιμίας Κάρας του αγίου Χρυσοστόμου.

Όπως ξέρετε ο άγιος αυτός είναι ένας ιδιαίτερος άγιος, υπάρχουν πολλοί άγιοι αλλά υπάρχουν και οι άγιοι που συνετέλεσαν για το κοινό καλό , συνέβαλαν εις την Θεολογία της εκκλησίας, συνέβαλαν εις το να προάγονται τέκνα της εκκλησίας και με πνευματικές αναβαθμίσεις.

Αλλά αυτό που πραγματικά τον άγιο Χρυσόστομο τον καταξιώνει και τον έχει ψηλά καθένας στην καρδιά του, είναι η υπομονή του στους πειρασμούς και εις τις δοκιμασίες , στις περιπέτειες που επέτρεψε ο Θεός να έχει .

Πολλές φορές ερχόμαστε εις την εκκλησία και αναπαυόμεθα διότι βρισκόμαστε μέσα στην εκκλησία μέσα στα μυστήρια μέσα εις την προσευχή, εις την ακολουθία και όλα αυτά μας δίνουν την ευκαιρία να ζωντανεύει η ψυχή αλλά όμως πολλές φορές χωρίς να το καταλάβουμε, έχουμε απαιτήσεις από τον Θεό να μας έρχονται όλα δεξιά , να μας πάνε όλα καλά.

Εμείς απαντούμε περίπου σε 20.000 επιστολές το χρόνο. Πολλές φορές διαβάζω και γράφουν , να κάνετε προσευχή να μη χάσει την δουλειά του ο άνδρας μου, να περάσει η κόρη μου κλπ

Σπάνια βρίσκουμε σε ένα γράμμα, να λέει, να κάνετε προσευχή να μου δώσει ο Θεός μετάνοια να μου δώσει ο Θεός φωτισμό να καταλάβω τον προορισμό μου να καταλάβω τον σκοπό της ζωής. Δηλαδή ενώ ο άνθρωπος είναι μέσα στην εκκλησία η μέριμνά του πολλές φορές είναι μέσα στα ανθρώπινα πλαίσια των επιγείων αναγκών. Είναι αμαρτία να προσεύχομαι για τις επίγειες ανάγκες; Όχι . Αλλά δεν πρέπει να μένουμε εκεί. Ήρθε μια κυρία και μου είπε ότι σκοτώθηκε το παιδί της και τα είχε με τον Θεό. Δεν είναι σωστό όμως διότι ο άνθρωπος που έχει τέτοιες θεωρήσεις κάτι δεν πάει καλά.

Ποια μητέρα δεν έχει πόνο που χάνει το παιδί της που αρρωσταίνει το παιδί της. Αυτά τα συμπονούμε και συμπάσχουμε. Όμως το ότι έρχεται ο άνθρωπος στον κόσμο, είναι ένα μυστήριο το πως φεύγει και πάλι είναι ένα μυστήριο, γι αυτό πρέπει να υποταχθεί στον Θεό.

Ότι συμβεί στη ζωή του πρέπει να το δέχεται διότι υπάρχει ο αδιάλειπτος και αόρατος και ύψιστος νους. Ο νους του τριαδικού Θεού και αυτός είναι που ελέγχει τα πάντα.

Για αυτό σήμερα οι άνθρωποι ξέρετε και αυτοί που είναι μέσα στην εκκλησία ακόμη θέλουν να τα βλέπουν με έναν ανθρωποκεντρικό φακό τα πάντα. Δεν υπάρχει εξήγηση. Γι αυτό εντασσόμαστε στην εκκλησία. Ο νους μας, η καρδιά μας, η έγνοια μας, η αγωνία μας, η προσπάθειά μας, είναι να τηρήσουμε το θέλημα του Θεού.

Δε λέει κανείς πάω στην εκκλησία και με τον πόθο ζητώ την θλίψη και τον πειρασμό αλλά όμως είμαι έτοιμος να δεχθώ ότι επιτρέψει ο Θεός για τη ζωή μου. Τότε πιστεύω στη δύναμη, στη χάρη και στη βοήθεια του Θεού. Διότι πολλές φορές οι άνθρωποι έχουν μια ασθένεια ή μια δοκιμασία και αμέσως τα χάνουν. Αμέσως απελπίζονται. Και μάλιστα μερικοί που γνωρίζω και εγώ είναι άνθρωποι ιεραπόστολοι, οι οποίοι μίλησαν και μιλούν πολλές φορές για τον Θεό και όταν έρθει η ώρα να δώσουν οι ίδιοι εξετάσεις αμέσως απελπίζονται.

Πρέπει να είμαστε μέσα στην εκκλησία να αγωνιζόμαστε για τη χάρη του Θεού. Αυτό που πρέπει να μας ενδιαφέρει είναι μέσα μας να λαλήσει Κύριος ο Θεός διότι ο άνθρωπος έχει την Χάρη του Αγίου Πνεύματος αμέσως μετά το βάπτισμα και τότε η ψυχή ζητάει τον Θεό, ζητάει την Χάρη του Θεού και να έχουμε την αίσθηση η ενθεώ. Πρέπει η ψυχή και η καρδιά του ανθρώπου να έχει αίσθηση. Και όταν λέει ο ευαγγελιστής Ιωάννης στο πρώτο κεφάλαιο το κατά Ιωάννη, «έδωκεν αυτοίς εξουσία τέκνα Θεού γενέσθαι,» δεν είναι απλό πράγμα. Δηλαδή ο άνθρωπος έχει εξουσία από τον Θεό δικαιωματικά, να βιώνει τον Θεό στην καρδιά του. Και να ξέρετε ότι ο άνθρωπος ο οποίος βιώνει τον Θεό στην καρδιά του, τότε έρχεται η Χάρη του αγίου πνεύματος, τον φωτίζει και καταλαβαίνει την παρουσία του σεσαρκωμένου Θεού λόγου στη γη. Την καταλαβαίνει όχι διανοητικά αλλά όπως λέει ο άγιος Σιλουανός, γνωρίζει τον Χριστό εν αγίω Πνεύματι και είτε είναι μοναχός είτε είναι στον κόσμο, δεν υπάρχει διαφορά στην ουσία. Και ο σκοπός της δικής σας ζωής και ο σκοπός της δικής μας ζωής που είμαστε μοναχοί είναι να ενωθούμε με τον Νυμφίο Χριστόν.

Γι αυτό, αυτό που πρέπει πραγματικά να προσέχουμε είναι ότι πρέπει να πάρουμε την Χάρη.

Θυμάμαι μια φορά που ήμουν με τον άγιο Παΐσιο κι έλεγε, νομίζουν μερικοί ότι η εκκλησία είναι, όπως όταν είναι άρρωστοι και πάνε στο γιατρό και τους δίνει φάρμακα και τους λέει όταν θα πεθάνεις, θα γίνεις καλά. Δεν είμαστε λοιπόν μέσα στην εκκλησία για να πάμε στον παράδεισο όταν θα πεθάνουμε. Είμαστε στην εκκλησία για να απολαμβάνουμε από αυτήν την ζωή την Χάρη του αγίου πνεύματος. Και αυτό το οποίο βιώνει πραγματικά ο Χριστιανός σήμερα, είναι αυτή η Χάρη που είναι μια εμπειρία που είναι ένα βίωμα το οποίο δεν μπορεί καθόλου να χαρακτηριστεί δια ανθρωπίνω Χριστώ λόγω. Αυτό είναι το μεγαλείο της εκκλησίας. Να βιώνουμε το Θεό και να μας παρέχει η εκκλησία το βίωμα, την εμπειρία του Αγίου Πνεύματος. Αυτό σήμερα καμιά φορά αν δεν το προσέχουμε και δεν έχουμε μέσα μας αυτή τη Χάρη και την αίσθηση, ώστε πραγματικά να καταλαβαίνουμε, ότι μπορεί μεν να δουλεύουμε, να μεριμνούμε να προσπαθούμε και αυτά δεν τα κατακρίνει η εκκλησία αλλά όμως δεν τα απολυτοποιεί. Δεν

είμαστε εδώ για να βλέπουμε συνέχεια κάτω είμαστε για να βλέπουμε πάνω, άνω σχώμεν τας καρδίας. Πρέπει να προσέξουμε να είμαστε μέσα στην εκκλησία μέσα στα μυστήρια , μέσα στην εξομολόγηση, στον πνευματικό και να ξέρετε ότι η οικογένεια πρέπει να προσέχει για να υπάρχει ενότης και η ενότητα, πρέπει να την προσέξουμε και συμβάλει πάρα πολύ στην ενότητα ο κοινός πνευματικός.

Αυτό είναι σημαντικό αλλά καλό είναι να μην εξομολογούνται μαζί τα ζευγάρια γιατί καμία φορά δημιουργούνται παρεξηγήσεις. Καλό είναι να εξομολογείστε κατ'ιδίαν και μετά ο πνευματικός να σας καλεί να σας λέει κάτι κοινό που να ωφελεί.

Η εξομολόγηση πρέπει να γίνεται με συντριβή καρδίας και να μην απελπιζόμαστε. Υπάρχει ένας πεσιμισμός πολλές φορές και στους ανθρώπους της εκκλησίας . Δεν είμαστε εδώ για να ζούμε μια αλάθητη ζωή. Είναι φυσικό να κάνουμε αμαρτίες. Ο Θεός ξέροντας το εμβόλιστο της φύσεώς μας μας έδωσε ένα μεγάλο δώρο, το δώρο τη μετανοίας.

Δεν είναι τυχαίο ότι στην πρώτη επίσημη αποστολή του Κυρίου μας, η επίσημος ρήσης, ήταν το μετανοείτε.

Είναι τυχαίο ότι ο Πρόδρομος ως Πρόδρομος, του Ιησού Χριστού είπε την ίδια ρήση, μετανοείτε ήγκηκε γαρ η βασιλεία των ουρανών;

Όταν προσέχουμε και έχουμε μια σωστή γνώση σωστή στα θέματα της Πίστεως και στα θέματα της πνευματικότητας. Τότε οπωσδήποτε προχωρούμε και φεύγουν οι ακρότητες φεύγουν οι υπερβολές και προχωρούμε με έναν κανονικό λογικό δρόμο και πάμε για την πορεία μας προς τον Χριστό. Διότι ο Χριστός είναι εκείνος ο οποίος μπολιάζει την ζωή μας. Ο Χριστός είναι εκείνος ο οποίος δίνει ποιότητα στην ζωή μας, κι εμείς πρέπει να δείξουμε σωστά με την παρουσία μας ότι βιώνουμε τον Χριστό.

Όπως έλεγε ο μακαριστός ο Γέροντάς μας, ο Γέροντας Ιωσήφ, ο Χριστός είναι το κέντρο της αγάπης μας. Πρέπει να αγαπήσουμε τον Χριστό. Όταν αγαπήσουμε τον Χριστό όλα είναι βατά. Όλα είναι εφικτά. Διότι ο Χριστός είναι εκείνος που μας δίνει την μετάνοια, μας δίνει την πίστη, μας δίνει την προσευχή, μας δίνει την αγωνιστικότητα, δεν κάνει ο άνθρωπος τίποτα. Ο άνθρωπος βάζει μια προαίρεση και μαζί με την Χάρη του αγίου Πνεύματος, πορευόμεθα, όμως είμαστε υπεύθυνοι. Μπορεί μεν η Χάρη του αγίου Πνεύματος να κατεργάζεται τα πάντα αλλά ο άνθρωπος είναι υπεύθυνος γι αυτό και θα απολογηθεί. Πρέπει να εποπτεύουμε τον εαυτό μας. Πρέπει να έχουμε μια αντικειμενικότητα εις την κρίση του εαυτού μας. Διότι έτσι θα πορευθούμε κι έτσι θα έχουμε μετάνοια.

Πήγα στην Γερμανία και έκανα μια επέμβαση η οποία πέτυχε και ο γιατρός είπε

μεγάλο μπράβο στον εαυτό του. Αυτό είναι ανθρωποκεντρισμός. Δεν έβαλε καθόλου τη βοήθεια του Θεού . Εγώ ο καημένος προσευχόμουν μέχρι να γίνουν όλα αυτά. Αλλά αυτός θωρεί ότι είναι το φυσιολογικό διότι ο άνθρωπος αυτός έχει ξεχάσει την παρουσία του Θεού. Μετά μιλήσαμε όμως και μου εξομολογήθηκε ότι « εμείς εδώ δεν μαθαίνουμε αυτά που μας λέτε εσείς.»

Δεν ξέρουν καθόλου περί προσευχής περί μετανοίας περί συντριβής καρδιάς Δεν ξέρουν αυτά τα πράγματα. Ένας κλαίει ασ πούμε για τις αμαρτίες του, κλαίει στην προσευχή του, ένας που κλαίει δεν κλαίει από μελαγχολία ή από κατάθλιψη, κλαίει γιατί έχει αίσθηση της παρουσίας του Θεού. Αλλά αυτά για την Δύση είναι άγνωστα . Ο Κάρολος που έρχεται στο μοναστήρι καμιά φορά , την ταπείνωση δεν την γνωρίζουν, την θεωρούν κόμπλεξ μειονεκτικότητας και η ταπείνωση είναι το πρώτο στοιχείο που χαρακτηρίζει τον Χριστό μας ως Θεάνθρωπο. Αυτά για να τα έχει κανείς πρέπει να έχει μια σωστή και αληθινή πορεία και αυτή η αληθινή πορεία, σφραγίζεται δια του πνευματικού πατρός. Αυτό είναι σημαντικό, διότι και μέσα στην σημαντική ζωή υπάρχει η πλάνη, υπάρχει η εκ δεξιών πλάνη, υπάρχει η εξ ευλαβίας πλάνη. Διότι θέλει προσοχή. Και πάντα να είμαστε ανοικτοί. Ο καθένας πιστεύει με τον τρόπο του , άλλος δεν παραδέχεται να προσκυνά τις εικόνες, άλλος δεν θέλει την θεία κοινωνία. Όλα αυτά είναι μερικά πράγματα που τα αντιμετωπίζει κανείς.

Εμείς όμως πορευόμαστε όπως είναι οι άγιοι πατέρες όπως είναι οι άγιοί μας. Δόξα τω Θεώ η εκκλησία συνεχίζει και βγάζει αγίους. Είναι μεγάλο πράγμα να πορευόμαστε προς τον αγιασμό. Είναι μεγάλο πράγμα να ποθούμε τον Θεό.

Επανέρχομαι στον Γέροντα Ιωσήφ που πολλές φορές, πηγαίναμε και τον βλέπαμε εκεί στο κάθισμα και του λέγαμε πως είστε Γέροντα και μου έλεγε παιδί μου περιμένω το τρένο και δεν έρχεται.

Ποθούσε τον θάνατο, δεν τον ποθούσε από απελπισία και από απόγνωση αλλά ποθούσε τον θάνατο διότι ποθούσε τον Θεό και μέσα του βίωνε την αιώνια ζωή , αυτό που σας είπα , η εμπειρία του αγίου πνεύματος είναι μέσα στην καρδιά του ανθρώπου και μπορεί ο άνθρωπος συν τη Χάριτι να βιώσει αυτήν την Χάρη του Αγίου πνεύματος.

Γι αυτό ο Κύριος δεν είναι τυχαίο που μας λέγει ότι η Βασιλεία του Θεού είναι εντός ημών. Είναι μεγάλο πράγμα να βιώνεται η Βασιλεία του Θεού. Η βασιλεία του Θεού τι είναι; Ο βασιλεύς Χριστός, ίδιος ο Χριστός. Γι αυτό οι άγιοί μας οι ενάρετοι άνθρωποι οι ηγιασμένοι, ήξεραν τι είναι η αιώνιος ζωή, εβίωναν, γι αυτό και ο Χριστός στην αρχιερατική προσευχή, μιλά περί γνώσεως του Χριστού, δεν έχει σχέση η γνώση αυτή με το διανοητισμό, έχει σχέση με τον βιωματισμό. Έχει

σχέση με το άγιο πνεύμα. Έρχονται διάφοροι και μας λένε ότι εμείς οι ορθόδοξοι κρατούμε το Χριστό, τον γευόμαστε στην Θεία Ευχαριστία.

Ξέρετε τι σημαίνει μυστηριακώ τω τρόπω να ευλογεί ο παπάς το ψωμί και το κρασί και να γίνεται σώμα κι αίμα Χριστού και να αλλοιώνεται ο άνθρωπος και να ζωοποιείται; Αυτά είναι θαύματα. Αυτά μπορεί να τα βιώσει ο καθένας ότι λάθη κι αν έκανε στη ζωή του. Η εξομολόγηση τα διαγράφει όλα και τα ξεχνάμε και προχωρούμε και μέσα στην εκκλησία, μας δίνεται αυτή η δύναμη. Θα πηγαίνουμε καλά εφόσον έχουμε τα στίγματα της παρουσίας του Θεού, μέσα στην καρδιά σου. Και πια είναι τα σημεία και οι αποδείξεις; Αυτό που λέει ο Απόστολος Παύλος. Τι είναι οι καρποί του πνεύματος; Αγάπη, Χαρά, Ειρήνη, Μακροθυμία, Πίστης Αγαθοσύνη, Πραότης, Εγκράτεια. Όλα αυτά αν υπάρχουν, υπάρχει το σημείο της παρουσίας του Θεού.

Και τότε ο άνθρωπος αλλάζει. Γίνεται διαφορετικός και δίνει άλλον αέρα, άλλη παρουσία. Πολλές φορές, στον κόσμο βλέπω διάφορες εκφράσεις που με συγκινούν διότι φαίνεται ο καθαρός άνθρωπος. Φαίνεται ότι καρδιάς ευφραινομένης πρόσωπον θάλλων. Ο πλούτος του ανθρώπου δεν είναι οι ομορφιές αλλά η καθαρή καρδιά που είναι η έδρα της Θείας Χάριτος. Αν αυτό το προσέχει τότε όπως είπε και ο Χριστός στους Μακαρισμούς, μακάριοι οι καθαροί τη καρδιά ότι αυτοί τον Θεό όψονται.

Όταν ο Γέροντας Ιωσήφ ήταν μικρός πήγε να δει μια κωμωδία και γέλασαν εκεί αρκετά και όταν έφυγε πήγε κάπου και αναρωτήθηκε, αυτή είναι η ζωή του ανθρώπου να γελούμε και μετά να μένουμε μόνοι μας;

Η χαρά του ανθρώπου πρέπει να πηγάζει μέσα από τον εαυτό του.

Αναρωτιόταν αυτός είναι ο άνθρωπος ; Και μετά εμφανίστηκε ο Θεός μπροστά του και είπε Σωκράτη , τον άνθρωπο τον έπλασα αθάνατον.

Εύχομαι να μην το ξεχάσουμε ποτέ και να πορευόμαστε προς την αθανασία και να τη βιώσουμε και να πάρουμε το βραβείο της ανωκλίσεως.

Πηγή: briefingnews.gr